

„Soča“ izbaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.
Pol leta „ 2.
Četrt leta „ 1

Pri osnanilih in tako tudi pri „poštnicah“ se plačuje za navadno tistopono vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo 8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Nanski ulici.

Dopisi naj se pošiljajo vredništva naročnina pa upravištva „Soča“: Hilarjanski tiskarji v Gorici.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi pa se blagovoljno frankujejo. — Delavcem in drugim nepremočnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištva

Ogerski državni zbor.

Danas imamo povoda dovolj, da se na tem mestu pečemo z ogerskim državnim zborom; ne toliko razprava o letnem proračunu, ki je zdaj v javnih sejah na dnevnem redu, marveč neko drugo, zelo važno, rekli bi, versko vprašanje, ki se je z razpravo o proračunu ministerstva za uk in bogočastje sklopilo, nam je dalo povod in stisnilo pero v roke, da na tem prvem mestu spregovorimo o ogerskem državnem zboru.

Znano je, da se toliko takraj, kolikor tudi še posebno onkraj Litave na Ogorskem sklene mnogo mešanih zakonov, tako da je mož katoliške in žena protestantske vere, ali pa narobe. Avstrijska postava od dne 25. maja 1868 določuje, da se pri mešanih zakonih sinovi izredé v očetovi, hčere pa v materni veri, vendar pa ista postava tudi dovoljuje, da moreta mož in žena napraviti pogodbo, da vsi otroci, ki se porodé v takem mešanem zakonu, sledé ali očetovo ali vsi materino veroizpovedanje. Na Ogorskem ni tako. Tam mora jo vsled § 12 čl. 53 postave od leta 1868 pri mešanih zakonih biti vsi sinovi očetovega, hčere pa materinega veroizpovedanja, t. j. katoliškega ali protestantskega. Posledica te postave je, da otroke ednih in istih starišev, če so otroci različnega spola, krsti katoliški duhovnik in protestantski pastor, in da prvi, kakor drugi krst zabilježi v svojo rojstno in krstno matično knjigo. Pripeti se pa velikokrat, da se rodi kak otrok od starišev, ki so sklenili mešan zakon, slučajno v takem kraju, kjer ni ali ne katoliškega duhovnika, ali ne protestantskega pastora; otroka je treba pa vendarle krstiti. In kdo bo krst

podelil, ali katoliški duhovnik ali protestantski pastor, če tudi bi potem moral biti otrok vzgojen v drugi veri, kakor jo ima delavec sv. krsta? Ogorski naučni minister grof Csaky je meseca februarja tega leta, ko se je, kakor pravi, z nekaterimi škofi prej posvetoval, izdal naredbo, da mora n. pr. katoliški duhovnik krstiti otroka, rojenega v mešanem zakonu, če tudi bi potem vsled postave otrok moral biti izrejen in vzgojen v protestantski veri, da naj krst zabilježi v svojo matično knjigo in izpisek iz nje odpošlje protestantskem pastorju, da tudi ta zapiše v svojo matično knjigo podeljeni krst otroku, ki bo po postavi od l. 1868 vzgojen v protestantski veri.

Naravno je, da je ta ministrova naredba vzbudila med pravimi katoličani mnogo hrupa in oporekanja, Katoliška cerkev namreč velevala, da sme katoliški duhovnik otroka starišev, katerih eden bi bil katoličan, drugi pa krivoverec in ko bi tudi stariši sami prosili, zunaj smrtno nevarnosti otrokove, le tedaj krstiti, ako bi bila popolnoma zagotovljena katoliška vzgoja otroka in bi se roditelja po storjeni pogodbi zavezala, da bodeta otroku skrbela za katoliško vzrejo. Eden prvih, ki je tej ministrovni naredbi, ki zahteva katoliško krščene otroke izročiti krivoverstvu, je bil kardinal in primas ogerski Simor, nadškof v Strigonu. Cela zadeva se je bila predložila tudi rimski stolici v presojo in razsodbo; kaj da je ta na to vprašanje odgovorila, se sicer natanjko še ne ve, in ni še prišlo med svet, ali to lahko slutimo in tudi trdimo, dasi rimska stolica ni ugovarjala, ampak, da je potrdila le to, kar je vže na razna vprašanja odgovorila in kar je pri več prilož-

nostih izrekla: da katoliški duhovnik ne sme drugače krstiti otroka, kakor tedaj, če je katoliška vzgoja otroka tudi popolnoma zagotovljena. Levičarji ogerskega državnega zbora in pristaši Kóšutovi so pri zazpravi o državnem proračunu našli povod, da so po svojem govorniku, posl. Iranyi-u, naučnega ministra interpelovali gledé izdane naredbe, in da trjajo, naj se spisovanje matičnih knjig duhovnikom odvzame in izroči civilnim uradnikom, ter naj se vpelje kar civilni zakon, ker s tem bode — tako vsaj gospodi trdijo, — konec vsem preprirom med raznimi veroizpovedanji. Ministerski predsednik grof Szapary in naučni minister grof Csaky, kakor tudi drugi vladni kimovci so naredbo zagovarjali, imenuvaje jo popolnoma postavno ker ne nasprotuje nikaki verski resnici ter žugajo, da matice duhovnikom odvzamejo le tedaj, če se izdani naredbi ne podvržejo; ali temveč tej naredbi nasprotujejo levičarji in poslanci, ki pripadajo k tako zvanim zmerni opoziciji, ki zahtevajo z vso odločnostjo, da naj se za naprej izroči spisovanje in vodstvo matičnih knjig civilnim uradnikom in vpelje civilni zakon.

Da bode večina zborova naredbo ministrovo odobrila in potrdila, v tem smo gotovi; če bode pa s tem tudi sklenjen mir ali napravljeno le kako premirje, je drugo vprašanje.

Deželni zbori.

Deželni zbor istrski. V deveti seji dne 12. t. m. je odgovoril vladni zastopnik na interpelacijo dr. Amoreza zaradi obiskovanja vaučelišča v Zagrebu od strani istrske mladine. Skliceval se je pri odgovoru na ministerski odlok, ki dovoljuje obi-

LISTEK.

Črtice o potovanji v sv. deželo.

(Dalje.)

Davek za vascega, tudi najmlajšega stanu, znesse na leto 6 frankov. Žene ne plačujejo davka, „saj ženska nima duše“, kakor se tam pravi, ino se nima nikakor z moškim meriti, kakor si misli fanatični Arabljan po svoji veri. Samo pri rojstvu ženskega otroka se plačajo enkrat za vselej 4 $\frac{1}{2}$ piastri t. j. skoraj 1 $\frac{1}{2}$ frankov; to bi bilo okoli 75 naših soldov. To je veljava ženskega spola pri nekristijanih. Vže iz tega se razvidi, da s koršanstvom je Kristus povzdignil ženski spol v vrsto stvari božjih, ga rešil greha in pogube s svojo predrago krvijo, da je ženskemu spolu, ki ima tudi po naravi nežnejše in pobožnejše srce kakor moški spol, dal veljavo. To je neka lepa prednost, za katero mora spol še posebno Bogu hvaležen biti.

Kdor bi vidil in šlišal, kako se tam z ženskim spolom ravna; kako se on ceni, bi lahko vprašal, komu se ta spol prišteva. Vprašaj takega nekeršanskega divjega Arabljana, koliko živali redi na svojim posestvu, ti bode med število goved tudi ženske, ki spadajo v njegovo družino, prišteval; Poreče: imam 30 goved, 4 žene, 40 ovc, 6 kamel, 5 oslic, skupaj 85 glav. Tedaj glavo vola ceni in šteje tako visoko, kakor glavo žene. Tako je, kristjanske svro-

pejke, štejte si v veliko srečo ino posebno prednost, da ste krščene in povzdignjene, da živite in vživite vse kršanske pravice, da ste za nebesa vatvarjene.

Vže se vedno vse bolj giblje ko se neki gori bližamo, ktero Škopus imenujejo. Ljudje in živali eni sem drugi tja podvizajo. Večinoma je bilo žensk, ki so polne verče mleka v mesto neale, da si je bilo vže čez 10 ur. Tudi mi pridemo do vrhunca imenovanega hriba. Naenkrat zagledamo na vrhuncu lepo število gospode. Bili so načelniki zavodu katoliških kristijanov ki v sv. mestu delajo v čast Božjo in v blagor katoliške cerkve. Med njimi je tudi avstro-ogrski konzul. Ti gospodje so imeli svoje sprejemalce, služabnike, katerim tam pravijo Kavasi, v veliki paradi; t. j. od glave do tal z obleko vso izdelano (stikano) z svitlečim cvirnom. Sable tudi svitleče in skrivene. Tudi konji so bili v veliki paradi, od sedla do tal so jim viseli vešbarvani cofi. Bezdo so imeli tudi silno pozlačene.

Kadar nas vgladajo skoraj $\frac{1}{2}$ ure poprej, ko na goro Škopus dospemo, nam na poveljo gospode naproti pridirjajo popisani Kavasi na konjih i tako urno so skakali čez groblje, kameje i skale, da je bilo groza. Pridši do nas bilo jih je šest, eden izmed njih k meni priskoči, ter v prav slabi nemščini poprašuje, smo-li vsi dospeli, ni nobeden po poti ponesrečil, ali zbolel, ali se vrnil, ali kakor-koli; ko sem mu jaz zani kal, da ni bilo nesreče, tudi ne bolezni, marveč da smo vsi zdravi in prav veseli do tu dospeli, se vsih šest hitro obrne ter se kakor veter k svoji gospodi vrnejo z veselo novico, da smo vsi zdravi i veseli. Ko tudi mi dospemo do vrhunca gore kjer je gospo-

da nas čakala kot avstro-ogrsko karavano, prične na prvo avstro-ogrski konzul, ki se piše vitez Krautz, pozdravljati in lepe vošila v nemškem jeziku izrekati. Ravno tako so storili drugi zavodo — načelniki, Zahvalivši se vsem za tako srčni sprejem stopimo iz konj, poklekne mo ter sveto zemljo poljubimo, kakor je lepa navada. Potem kleče odmolimo 221 Psalm.

Po rasnih, dolgih, strmih in težavnih potih smo slednjič prišli do mesta na gori, od kudar smo na enkrat zagledali prav obširno mesto Jerusalema, cilj našega potovanja in kraj našega odrešenja, mesto našega hrepenenja. Teško se da dopovedati, kaj srce čuti pri takem pogledu. Mora se le vsklikniti, kakor je nekdan Jakob zaklical, ko se mu lestevica prikáže, ki je segala od tal zemlje do neba in on glas zasliši, ki mu reče: Izuj si čevlje, ker kraj, kjer stojiš, je svet kraj. Res „kristijan, ki si vže večkrat v sv. pismu prebiral, kar se je v teh sv. krajih godilo, prešiniti te mora, ko s telesnimi očmi gledaš, kje so se skrivnosti vršile v tvoj poduk in v tvoje osrečenje!

Vtisi nebeskih razmer se ti ne bodo tako hitro iz tvojega srca in spomina izbrisali. Se ve, vera te mora voditi in razsvitati, da bodeš prav vidil, spoznal in čutil. Ne smeš grajo zadolžiti: „Imajo oči, ino ne vidijo, ušesa pa ne šlišjo, srce pa ne čutijo.“ So slepi in gluhi, zato bodo v svojih grehah poginili. Ne verujejo, zato Bogu ne dopadejo; kajti „brez ere ni moč Bogu dopasti!“

Najprej vidiš dolino Hebron (hortus conclusus, obzidan vrt). V tej dolini vidiš Salomonovi kapeli.

(Dalje prih.)

kovati dijakom iz Istre in Dalmacije vsučilišče v Zagrebu s pogojem, da obiskujejo četrto leto in izvršijo drugi in tretji državni izpit na kakem vsučilišču v Cialtrvanji. Na interpelacijo poslanca Mandiča glede na šolo v Zametu odgovori, da je tudi komisija spoznala potrebo šole ja da se prične, kakor hitro bo vse potrebno oskrbljeno. — Na dnevnem redu zadnje seje dne 13. t. m. je bilo mej drugim iznevojenje deželnega blagajnika Greg. Rigo. Predsednik hoče, da bi bila seja tajna ali vsaj restvirana. Dr. Laginja se temu protivi in zahteva, da se stvar obravnava v javni seji, ker se zanjo zanima vsa dežela brez razlike na narodnost. Lahi so, seveda, glasovali za tajno sejo, da bi vsaj deloma prikriji sleparije svojih privržencev. Stom sklonil se je letošnji istrski zbor. — Nestrpnost do Slovanov je italijanska večina lelos posebno očitno pokazala. Priznati je morala, da to in to ni prav, ali obveljati mora, kar služi namenu večine. Volitev profesorja Mandiča se ni smela odebriati, ne zato, ker se je morda izvršila nekorektno, ampak le zato, ker je Mandič nasprotnik večini. Zato je treba vse resolucije, interpelacije in govore, koji bi zamogli razkriti grozne zlorabe, vršede se na škodo dežele, samo zato, ker so jih zakrivali pristani večine. Sodruga na galeriji mora pomagati s svojim vriščanjem, da se ne ališi glas onih, ki zahtevajo, da se da potrebno zadoščerje pravici — in če treb pred kazenskim sodnikom. Organi javnega reda z nasajenimi bajoneti morajo po mestain ulicah stražiti one, ki protestujejo proti zlorabam pri raznih avtonomnih oblastvih. V 9. ti seji izrekel je poročevalec manjšine finančnega odseka, dr. Volarič, pomenljivo besede, „da deželni odbor postopa protustavno, nasprotno določilom zakona, škodljivo javnim interesom, ja: revolucijonarao. In da ne bi o teh gorocastnostih izvedel Oni, ki ljubi resnico nad vse ki je vrhovni zaščitnik pravice; Oni, kije dnakomerno ljubi svoja narode, in ki noče, da bi se katerimukoli godila krivica, ker je skrben oče nam vsem, kar pahnajo se v jarek stari parlamentarui običaji, rušijo se javna določila poslovnega reda dež. zboru in zadrž se vsi pojavi večine prebivalstvo zastopajoča manjšine in mesto da bi v zapisnikih sejdoslovno naveli vse izjave manjšine, zapišejo kar jednostavni besedi: parla slavo. Postava zahteva, da c. kr. namestnik poroča Njeg. Velikdanstvu o delovanju zboru; ali z ozirom na to, kar smo povedali, vrva se nam vprašanje: kako je to poročilo, odgovarja-li svojemu namenu?“

Deželni zbor štajerski. V deželnem zboru dne 19. t. m. so Slovenci pri posvetovanji v poročilu obračuna deželnega odbora poglavje „ljudske šole“ opevolneno zahtevali, naj se odpravi obvezna nemščina iz šol na Spodnje-Štajerskem. Poslanec Schreiner je pa povdarjal potrebo obvezne nemščine v imenovanih šolah. Postopanje deželnega odbora v tem vprašanji nasproti deželnemu šolskemu svetu se je vzelo z veseljem na znanje, ter deželnemu odboru naložilo, naj na to deluje, da se bode na Spodnjem Štajerskem po onih krajih, kjer hodijo v šolo otroci nemških starišev, poučevalo v nemščini ali poučevala nemščina vsaj kot obvezni predmet. — Razprave o ljudskih šolah in njenih troških se katoliška-konservativna stranka ni vdeležila. Za deželni šolski zaklad se je določila zahteva z 1.313.800 gld. Kot imé: „Prispevki za ljudske šole“ se določuje potreba z 910.546 gld. — V edenindvajseti seji je odgovoril cesarski namestnik na interpelacijo poslanca dr. Ivana Dečka in tovarišev njegovih z ozirom na rabo slovensščine pri okrajnih glavarstvih: „Na interpelacijo poslanca dr. Ivana Dečka in tovarišev, katero mi je izročil deželni glavar v seji dne 19. t. m. v avte ntični prestavi imam čast odgovoriti, da morajo politična oblastva spodnjega Štajerskega vsled obstoječih predpisov reševati slovenske vloge v slovenskem jeziku, da se okrajna glavarstva na spodnjem Štajerskem sploh drže teh predpisov, da je cesarsko namestništvo v onih slučajih, kjer se niso izpolnjevali ti predpisi, ako je vedelo za to, vselej storilo svoje dolžnost in sploh ostro na to pazi, da se po teh predpisih in postavah ravna.“ — Cesarski namestnik odgovarja tudi na interpelacijo dr. Ivana Dečka in tovarišev njegovih zaradi dogodkov v Rožnem dolu, ter je podrobno razpravljal, da se oblastvam ne more ničesar očitati, da so vsega krivi le izgredniki.

Kranjski deželni zbor. (Dvanajsta seja, dne 20. novembra.) Poslanec Hribar s tovariši izročil nujni predlog, da naj se visoka c. kr. deželna vlada naprosi, da pošlje enega v Ljubljani bivajočega zdravnika v Berlin, da se pouči zdravilne metode dr. Koch-a, drugoga zdravnika pa, ki bi šel v ta namen v Berlin, naj podpira deželni odbor. — Na drugo interpelacijo posl. Hribarja in tovarišev je g. deželni predsednik, baron Winkler, precej odgovoril, da so njemu in deželnemu šolskemu svetu znani vsi nedostaki glede šolskih prostorov na c. kr. mali gimnaziji v Ljubljani, ter da bo naučnemu ministerstvu stavlil primerne nasvete, da se odpravijo. — Poslanec Kernik priporoča, naj se bolnišnica v Ko-

mendi ne prestavlja v Kaniak. — Pri letnem poročilu deželnega odbora „o različnih rečeh“ predlaga poslanec Kernik resolucijo, ki se strinja s sklepom slovenskih poslancev z dne 2. okt. t. l. ter se glasi: „Iz člena 19. tem. zakona z dne 21. dec. 1867 št. 142 dr. zak. izhaja pravica zahtevati, da uradi vsake vrste s slovenskim prebivalstvom v slovenskih pokrajinah izključno slovenski poslušajo in se zahteva v ta namen: a. da vlada imenuje za urade v slovenskih pokrajinah uradnike v govoru in v piamu popolnoma zmerno slovensčine, katero znaeje imajo dokazati pred redno komisijo višjega sodišča, oziroma namestništva; b. da vlada tudi sama čuva nad tem, da se oblastva v poslovanji s slovenskim prebivalstvom v istini slovensčine poslušajo.“ — Poslanec dr. Schaffer pravi na to, da v nobenem zasedanju se ni stavljalo toliko predlogov, ki ne spadajo v kompetenco deželnega zbora. Treba je konec storiti tem agitacijam. Krivično bi bilo zahtevati, da kandidati delajo skušnjo v slovenskem jeziku. (Kernik kliče: saj jim ni treba k nam hoditi.) Schafferja zavrača Hribar. Deželni predsednik baron Winkler ni opazil, da bi vel drug veter, kakor se je prvi izrazil poslanec Kernik, tudi posl. Hribarja izrek o strankarstvu uradnikov mora zavrniti v imenu vlade. — Pri glasovanju se sprejme Kernikov predlog. — Samostalni predlog poslanca Pfeifferja o polajšavah pri legalizovanju pisem pri prepisih v zemljiško knjigo v znesku do 100 gld. na podlagi zakona, sklenjenega v državnem zboru dne 10. junija 1890, ki pa stopi v veljavo še le tedaj, ako polajšavo potrdi deželni zbor, padel je po nasvetu upravnega odseka (poročevalec dr. Tavčar) z 21 glasovi proti 10.

Za polajšanje pri legalizovanju glasovali so: Deteta, Dragoš, Gorup, Kavčič, Klun, Lavrenčič, Ogo-relec, Pakič, Papež in Pfeifer. — Pač žalostno, da se revnega trpina še lastni zastopniki ne vsmilijo, da bi mu prihranili nekoliko novcev in datjnih poti.

Liberalcem je pač večji skrb za notarje, kakor za revnega davkoplačevalca.

(Trinajsta seja, dne 22. novembra.) Izmej važnejših reči, ki so bile rešene, so: podpora kmetijski družbi v znesku 6000 gld, uršulinski višji gospodinj-ski šoli podpora 500 gld. in od drugega leta naprej 1000 gld. Poročilo o zgradbi nove bolnišnice v Ljubljani in višji dekliški šoli je bilo odstavljeno, ker je g. Gorup umaknil svojo ponudbo.

**

Gosp. J. Gorup je v seji finančnega odseka dne 21. t. m. odmaknil svojo ponudbo za nakup deželne bolnišnice. Pri obravnavi so namreč poslanci nasprotne strani obžalovali, da se je spojilo vprašanje zgradbe nove bolnišnice, za katero so vsi poslanci, z višjo dekliško šolo, proti kateri so opravičeni pomisleki. Z letno podporo 4000 gld. bil bi za vselej vezan kapital 100.000 gld., katerega v ta nameu potrositi dežela ni dovolj bogata. Tudi nikjer drugod dežele ne podpirajo takih šol. Gosp. Gorup bi bil storil veliko večjo uslugo mestu in deželi, ko bi poslopja prepustil v kak drug namen, n. pr. za obrtniško šolo. Tudi ustanove niso na pravem mestu, ker povsod v take višje dekliške zavode zahajajo dekleta premožnih rodbin, ne pa taka, ki se odgojujejo s pomočjo ustanov. Gosp. Gorup s svojo ponudbo pritiska na deželo, da bi si morala naložiti neprimerna bremena. V sled te kritike je gosp. Gorup, ki je bil navzoč pri seji, izrekel, da on noče delati nobenega pritiska in da odmakne svojo ponudbo ter je odšel. Finančni odsek je potem pretrgal sejo, da bode poročevalec mogel staviti nove predloge za stran zgradbe bolnišnice. (Slov.)

Dopisi.

Iz Gorice dne 27. nov. — Porotna sodišča so imele obravnave dne 17., 18., 19. in 26. t. m. Prva obravnava se je vršila proti Francišku Paronit iz Tržiča. Zatoženec, 36 let star, oče peterih otrok, napadel je roparsko dne 17. avgusta neko Kat. Pavle-tič, ko je kloe in pripognjena pila vodo iz nekega vodnjaka. Ranil jo je na glavi in hotel jo je v vodi vdušiti. Vrgla je od sebe 4 gld., katere je hudobnež hitel pobirati; — med tem je pa žena zbežala po cesti, da je Paronit ni mogel več dohiteti. — Porotniki so soglasno spoznali, da je Paronit kriv roparskega napada, zaradi česar je bil obsojen na šest let težke in poostrene ječe.

Dne 18. t. m. vršila se je obravnava proti sedemnajstletnemu B. Pellegrinu iz Terza, ki je dne 17. sept. t. l. zabodel še ne 16. letnega F. Z. in težko ranil G. Z. — Fantini iz Terza in St. Martina se praskajo že delj časa med seboj in onega nesrečnega dne je Fr. Zambon Pellegrina oklofal, — ta pa je kar z nožem začel, ter Zamboni-a zabodel in Greg. Zuttioni-a težko ranil. Porotniki so zatoženca spoznali nekrivega.

Dne 19. t. m. vršila se je obravnava proti Ant. Marocutti-u, 33 letnemu ribču iz Gradoža, ki je dne 19. julija t. l. udaril 6letnega fantiča I. Maricchio.

Fantič se je valed vdarca zgrudil na tla, vendar je še vstal in sam prišel domu; — dne 18. avgusta je pa vmrl. Zatoženec bil je obsojen na tri mesece teške in poostrene ječe.

Druga obravnava istega dne vršila se je proti devetnajstletnemu Ivanu Gregoriču, ki je, kakor smo v št. 37. „Soča“ poročali, zabodel svojemu dražilcu, Ant. Cačič-u, nož skoz in skoz srce. Porotniki so razsodili, da Gregorič ni kriv hudodelstva uboja. — „Corrieru“ pa ni zadosti, da je morilec oproščen, češ, da je bil razdražen, ker je bil napaden od znanega črtilca Italijanov in to edino le zaradi svojega italijanskega mišljenja, ampak Corr. pripominja, da ta razsodba bi zamogla biti koristna vsem dražilcem.

Kaj bi pač nastalo, da si slovenski fantje ta nauk Corriera zapomnijo?!

Dne 21. in 22. bila je obravnava proti Rajmundu Schöbre iz Kranjskega in Gustavu Reas iz Ljubljane. Zatožena sta bila, da sta kot finančna stražnika v Zapotoku tihotapcem proti odškodnini dopuščala govejo živino goniti na Laško po stranskih potih in da sta na ta način oškodovala italijansko državo zaradi carine. Porotniki niso spoznali, da bi bila zlorabila svoje službeno oblast, in bila sta oproščena oba zatoženca.

Dne 24. in 25. bila je obravnava proti 58 letnemu Dell' Oste iz Martignacca (Videmske okolice) in proti 23letnemu Francetu Mervic iz Oseljana. Obema zatožencema se je očitalo sleparstvo; Franceta Mervic-a so pa še dolžili tudi zločina javnega nasilstva, ker se je ustavljal javni oblasti. Opeharila sta nekega kmeta iz Velandra za 3910 lir, češ, da bosta vzdignila na Krasu zaboj poln ogerskih bankovcev. Porotniki so spoznali oba zatoženca kriva zločinstva goljuhije in vsled tega je bil prvi obsojen na petlet teške ječe in da bo po prestani kazni izgnan; drugi (Mervic) je bil obsojen na 5/2 let teške ječe.

Dne 26. t. m. bila je zadnja obravnava porotnega sodišča v tem zasedanju proti 20letnemu Maksu Marušič-u in 18letnemu Andreju Veinbergerju iz Mer-na zaradi roparskega napada. Porotniki so zatoženca spoznali kriva tatvine, valed tega vdobil je Maks Marušič pet mesecev in And. Veinberger tri mesece teške ječe.

Iz Koroškega se poroča Slovoncu: Jako važno vredbo vpelje deželni šolski svet po celi koroški deželi v takozvanih dvojezičnih šolah, vsled katere se bo v slovenskem jeziku v vsakem razredu nekaj ur na teden poučevalo obligatno. V višjih razredih se dozdej ni jemal čisto noben ozir na slovensčino; — zdaj bo tudi v višjih razredih nekoliko ur odločenih za slovensko slovnico (ki bo letos izšla). Ne vem, bo li s to naredbo pomagano kaj veliko, ker so v višjih razredih navadno le Nemci za učitelje.

Slovenski učitelji bodo, seveda, voč dela imeli, ker bodo morali še posebej slovensko poučevati. Ali se morda spomni deželni šolski svet takih slovenskih učiteljev, ki jih je prestavil na čisto nemške kraje, in jih nazaj pokliče? Pri celi tej stvari pa imamo, ki smo že vajeni biti nezaupljivi, tudi tukaj pomislikov. Da bile s to drobtinico nam olikanim in zavednim Slovoncem ne hotela se uata zapreti! Do jednakopravnosti z drugimi narodi je vkljub temu še dolga pot.

Iz Gabrijli na Vipavskem dne 20. nov. — Malo se pri nas godi važnega, da bi Vam mogel poročati; vendar ne morem si kaj, da ne bi Vam pisal o tem, kako smo tukaj letos praznovali god sv. Martina. Že v nedeljo pred sv. Martinom nam so g. vikar naznanili, da se bode letos pri nas obhajal god sv. Martina, kakoršna je bila nekaj navada. In res, dne 11. novembra so pri nas darovali prvo sv. mašo ob 6 1/2 uri zjutro č. g. vikar Vincencij Štubelj, in pred slovesno službo božjo, katero so imeli c. g. komenski dekan z asistencijo č. g. Ivana Kodriča, župnika iz Smarij, in č. g. Alojzija Bratina, kaplana štajnjskega, so č. g. vikar Braniški, Marko Vales, v lepem govoru nam razložili življenje sv. Martina in so posebno mladino opominjali, naj ga posnema.

Popoldne so pri večernicah iz cirilice peli pevci litanije, in vse je bilo tako vbrano, tako izborno, da smo se vsi čudili.

Zraven že imenovanih, je počastila našo slavnost tudi druga častita duhovščina iz bližnjih občin, tako, da smo z omenjeno slavnostjo prav zadovoljni vsi domačini, ki kličemo posebno svojim pevcem: „Le tako urno naprej!“

*) Dopis bil je že stavljen, ko naložimo v „Edinosti“ od srede št. 95 z dne 26. t. m. na ravno iste besede z drugim podpisom (Jesenski), katere nam je dopisnik po post (poštna znamka: Vipava 2q11 90) poslal Zdej obžalujemo da smo dopis skrčili. U. d.

Politični pregled.

Notranje dežele.

V deželnem zboru češkem so dne 22. t. m. dokončali glavno razpravo o predlogih za deželni kulturni svet ter prestopili v posebno razpravo s 158 proti 53 glasovom. Deželni zbor češki šteje 242 poslancev; navzočih je bilo pri tej seji 211. Mladočehi so bili v polnem številu, z njimi je glasovalo 12 Staročehov, in drugih 12 staročeskimi poslancev se je umaknilo glasovanju. — Ko je pri glasovanju, da se o imenovanem predlogu preide na dnevni red, glasoval dr. Rieger z „Ne“, tedaj je zavpil nad njim poslanec Vašaty: „Nič vredni izdajalec!“ — Takih surovih očitanj pač dr. Rieger ni zaslužil, ker celo svoje življenje deloval je požrtvovalno in nesebično za blagor svojega češkega naroda. Ako primerjajo Čehi svoj položaj, ko je dr. Rieger javno nastopil, sedanjemu, reči morajo, da zgodovina pozna le malo tako nenadnih, v kratkem času izvršenih napredkov pri narodih. In največji del pri teh zaslugah ima dr. Rieger, zato ga pa v zahvalo sedaj Mladočehi pitajo s priimkom: Ničvredni izdajalec!

V deželnem zboru gorenje-avstrijskem je linški škof dr. Doppelbauer izvrstno govoril o predlogu za versko šolo; v svojem sijajnem govoru je pojasnil, kaj zahteva z versko šolo katoliško ljudstvo, kaj cerkev in kaj večina deželnega zbora gorenje-avstrijskega.

Deželni zbor šlezjski, dasi liberalno-nemšk po svoji večini, je vendar sklenil polajšavo glede legalizovanja v zemljiško-knjuznih zadevah, ki znašajo do 100 gl.

Nižje-avstrijsko. Antisemitje so predložili odboru prošnjo 20.000 volilcev, v kateri se zahteva, da se odkloni predlog Velikega Dunaja. — Pri pogrebnih slovesnostih holandskega kralja bo zastopal cesarsko hišo najvojvoda Friderik. Kakor se čuje, pojde tja tudi deputacija 63. pešpolka, čegar lastnik je bil umrl kralj.

Deželni zbori Štajerski, Šlezjski, Solnograški, Kranjski in Bukovinski so dokončali svoje delovanje.

Zunanje države.

Volitve v Italiji. Pretečeno nedeljo in ponedeljek so se vršile po Italiji volitve v državni zbor ali parlament. Katoličani, zvesti opominu sv. Očeta, niso volili. Posebno so se zanimali za te volitve irredentaši in republikanci. Kričaća Imbriani in Cavalotti, glavna stebra Irredente italijanske, sta bila zopet izbrana. Tema dvema pridružil se je to pot še tretji zagrizeni irredentaš, — avstrijski odpadnik in vojaški begun, dr. Barzilai, žid iz Trsta, katerega, so izvolili v Rimu, ki bo gotovo pri vsaki priliki pobijal Crispijeve mirovne namene ter zahteval, da se Avstriji napove vojna. Pri volitvah je zmagala vladna stranka, ki šteje kakih 400 pristavev. Crispija so izvolili na 4 krajeh; tudi vsi drugi ministri so postali poslanci v parlamentu.

Francoska. S Pariza se poroča, da so dne 25. t. m. mnogo nihilistov zaprli in odposlali čez mejo. Dalje se poroča, da so morilcu ruskega generala Seliverstova prišli na sled in da se vsaki trenutek pričakuje naznanilo, da so ga djali v zapor.

Holandija. Kralj Holandski, Viljem III., je vmrl. Star je bil 74 let. Sina nima, pač pa eno 10 letno hčer, princeso Viljelmino, katera zasede prestol svojega očeta. Za dobo nje mladoletnosti prevzame regenstvo v Holandiji kraljica Ema. Kralj Viljelm bil je tudi veliki vojvoda Luksemburški, katera dežela mu je bila podredjena le po personalnej uniji. Vlado v Luksemburgu nastopi sedaj Adolf Nasauski. Za neodvisnost in nevtralnost te dežele jamčijo s svojimi podpisi vse evropske države.

Nemčija. Dne 20. novembra so nemški vojaški novinci prisegli pri zastavi. Pri tej priliki je nezški cesar govoril novim vojakom o sovražniku, katerega je mogoče le s pomočjo krščanstva premagati. Rekel je med drugim le-

pe in pomenljive besede: „Nikdo ne more biti dober vojak, če ni ob enem dober kristjan“. In novinci, ki so mu prisegli kot zemskemu gospodu zvestobo, naj ostanejo zvesti tudi Gospodu Jzveličarju našemu! Zares prelepe besede iz vladarjevih ust!

Domache vesti.

Imenovanje in premeščenje uradnikov. Sodnijskim pristavam so imenovani: dr. Ernest Cristofoletti k tribunalu v Gorici; za Ajdovščino: Rudolf Muzina; za Tolmin: dr. Henrik Turm; za Bolje (Buje) dr. Anton Sbisà; za Motovun (Montona) dr. Orbanich; za Podgrad (Castellnuovo): Matej Primožič. Premeščenja sta c. kr. sodnijska pristava: Anton Pellegrini iz Buj v Tržič (Monfalcone) in Henrik Bratolomei iz Podgrada v Koper (Capodistria).

Goriško katoliško društvo (Circolo cattolico) imelo bo dne 11. decembra t. l. ob 10 uri zjutro občni zbor.

Za pogorelce na Lubinju je veleslavno c. kr. namestništvo v Trstu dovolilo pobiranje milodarov. Milodari naj se izročijo c. kr. okr. glavarstvu ali pa županstvu — Dvakrat da, kdor hitro da!

Častnim občanom imenoval je tržaški mestni zastop Mojzesa Luzzatto zaradi zaslug za šolo. Odkar je Luzzatto v šolskem odseku, izginili so „Križi“ in podobne „Kristus na Križu iz tržaških šol“. V občinskih šolah malo ne bo več viditi ne podobne božje in tudi osarjave ne. Pred in po šoli se več ne moli in ako katehet v javni šoli zahteva, da naj se moli, ga zasmehujejo. — Enake reči pripoveduje nek katehet na dunajski meščanski šoli v „Vaterlandu“: Nek dečko prinesel je v petek meso soboj v šolo in ga tam zvečil. Zaradi tega vdobi slabši red v zadržanju. Ko dečkov o tem izve, vloži pri šolskemu svetovalstvu prilogo, češ, otroku sme dati soboj v šolo, kar mu drago. — Očetu družoga otroka je ta katehet sporočil, da se njegov fantič krščanskega nauka ne uči, in oče mu pošlje v odgovor: „ni treba, da bi se moj fant versta učil, saj ne bo duhovnik“; 13 letnega fanta je omenjeni katehet vprašal, da naj moli apostolsko vero; ni znal še toga ne, in na vprašanje: „Ali ne moliš te molitvice doma zjutro in in zvečer?“ odgovoril je srarkovec: „Nimam časa k molitvi!“ — Kdo se bo po tem takim še čudil, ko bere, da se mlečnozoben otrok vzmrta, ker mu je šolska naloga pretežka! Ali tiho! Že tako se bojimo, da nam zopet kedo zaropota od one strani, ki smatra že kot žaljenje časti celemu učiteljskemu stanu, ako tu zapišemo le besedo: „šola“ ali pa „učitelj“: — Kaj pa šole, da bi javili naše prepričanje, da bi zamoglo tudi v novodobni šoli biti kaj boljšega. In vendar bolje ne bo, dokler nimamo verskih šol!

Tako daleč pa vendar še nismo. Tako piše „Edinost“, ko zavrača „Del. list“ zaradi objave tirjatev delalskih v Avstriji. V 5. točki teh tirjatev se zahteva: „brezverski poduk na vseh ljudskih šolah“ in „proglazenje vere kot privatna reč“. — Mesto da bi „Del. list“ vsled tega opomina na pravo pot krenil, napadel je „Edinost“, in piše med drugim: — ako mi zahtevamo BREZVERSKI poduk v šolah, zahtevamo le, kar je razvoju človeštva primerno, mislimo to nam mora nekdo pritrčiti, naj si bo dalece al kdo drugi, kateri nima zagrizenih predsodkov, da ako verski poduk v tisočih letih — ko je bil sploh vsa poduh v rokah duhovščine, kateri imajo brezbrojno prižnic na razpolaganje, — ni zamogel človeštvo bolj napraviti, nego je, danes, — da se že skoraj vali v brezno pogube... S tem pa nikakor ne pravim, o da naj se uči brez verstva — „zapomnite si to, — temveč hočemo in to ravno s proglazenjem vere kot PRIVATNE reči da bi bilo veropovedanje popolnoma prosto; duhovni naj bi po zahtevah občin učili kerščanski ali verski nauk in vsak bi po svoji prosti volji k istemu pošiljal otroke“. — Na dostaja nam prostora, da bi ponatisnili odgovor „Edinosti“ doslovno, objavimo torej le odlomke: Kdor podi verski pouk iz LJUDSKE ŠOLE, ta proklamuje brezverstvo... To so torej Vaša načela in, — kakor pravite, — tudi načela delalske stranke. Pravico, zagovarjati ta načela, Vam kratiti ne moramo in tudi ne maramo. Ali istotako nedotakljiva je naša pravica do pobijanja teh načel... Mi nismo hlapci klerikalizma, ali prepričani smo do dna svoje duše, da je verski čut ona vez ki druži človeštvo v harmonično skupino in da te vezi človeštvo ne more pogradata, ako nočemo, da ne nastanejo dnevi, ob katerih bi se Vam samim lasje jezili. V Trstu se je odpravilo verstvo skoro do cela iz šole

in pogledite našo „mularijo“, pogledite jo v vsaj nespridenosti. In taki elementi naj bi potem ugodno rešili socialno vprašanje? Ako do tega pride, še bode človeštvo res valilo v brezno pogube.“

Veliki banket na čast odvetniku in poslancu dr. Lovisoni - ju priredili so v saboto dne 22. t. m. pri Dreherju v priznanje, da je pred državnem sodiščem spretno zagovarjal razpuščeno „Pro Patria“. Udeležencev je bilo kakih sto mladih in starih „patrijotov“; mestna godba je avirala in navdušeni govori so poslušalce tako ganili, da so za „Lega Nazionale“ zložili 62 gl. 10 kr. Da je bilo v govorih tudi kaj zbudljivega, se razume.

Nemško društvo „Concordia“ je valed sklepa družbenikov, ki so ga naredili pri občnem zboru pretečenega tedna, zaspalo. V Gorici bivajoči Nemci obhajali so l. 1859 Schillerjevo stoletnico. Ker se jim je slavnost vponesla, osnovali so l. 1861 omenjeno društvo, katero je pa že delj časa hiralo radi pomanjkanja denara.

Samomor. V nedeljo zjutro dne 23. t. m. našli so ob 10 $\frac{1}{2}$ uri zjutro obešeno na njenim stanovanju Al. udovo Gregorič. Govoril se, da je zblasnila. V torek dne 25 t. m. ob 9. uri zvečer skočil je 27 letni France Brundolič iz Šempasa „pri Mostu“ z mosta v vodo. Utopljenca so še le v sredo jutro ob 7 $\frac{1}{2}$ uri iz lekli iz vode. — Kaj bo, ako se novošegna kuga vgnjezdi tudi pri nas?!

Slovenska Oitalnica v Gorici priredi v saboto dne 29 t. m. v svojih prostorih plesno veselico... S tem napoveduje „Nova Soča“ začetek „adventa“!

Pri delu ponesrečil se je v sredo dne 19 t. m. v kamnolomu Cecconi za novo luko v Trstu pri Sestjani 46 letni Anton Kovač. Skala se mu je zvalila na desno nogo in mu jo je tako zdrobila, da so mu je morali v bolnišnici v Trstu odškagati.

Joba, kateri je, kakor smo svoječasno poročali, na tako grozni način vamrtel Marijo Komian, slušabnico g. Bonn-a v via Belvedere v Trstu, je tržaško porotno sodišče spoznalo krivega. Obsojen je k smrti na vislicah.

Razne vesti.

500 zdravnikov iz vseh krajev sveta nahaja se zdaj v Berlinu, da se pričijo načinu zdravljenja na podlagi iznajdbe dr. Koch-a, katerega je nemški cesar odlikoval z velikim redom črnega orla.

Iz Pečuh-a (Fünfkirchen) se poroča 21. t. m., da hripa, ki se vedno bolj širi, provzroča tu in tam vročinsko bolezen. V šoli je le polovica šolarjev. Bolezen razgraja še bolj, kakor na spomlad.

Zopet povodenj. Iz Praga se poroča dne 24. t. m. Moldava in njeni pritoki prete zopet s povodnijo. Železnična proga Zdič-Protivin je prepriavljena. Ker se je vdrla skala, prenehaj je promet na češki severni železnici med Prago in Libercami. Istotako je ustavljen promet na bustijehradski železnici. — V Karlovih Varih je vod. narasla na štiri metre na visoko. Hiša „Kaffebaum“ se je sesula. Štiri mostove in v lesene prodajalnice na starih in novim trgu je odnesla voda. Plino — in vodovod sta uničena. Kolikor se dozda, ve, ni ponesrečen še noben človek.

Kako veliko dá je mesto London — posnamemo iz nastopnih novejših podatkov: V Londonu je čez reko Temse 48 mostov; mesto ima 76 gladišč, 2200 poštnih in telegrafskih postaj z 15000 uradniki. Hiš je v mestu 547,410, cerkva 1450, bolnišnice 2100; pivarn 7600; kavarna 1800 in 570 hotelov. Živež prikrbujejo v 3100 pekarijah in 2500 mesnicah; možkih in ženskih strožnikov je 326.000. V Londonu porabijo na leto 2,200.000 žakljev moka, pečijo se pa 260.000 prešičev, 450.000 volov, 1,500.000 druge goveje živine, 8,500.000 divjačine in perutnine; 220.000.000 rib in 510,001.000 ostrig. — V Londonu živi več škotcev kakor v Edinburgu, več Ircev kakor v Dublinu, več katoličanov kakor v Rimu, več Židov kakor v Palestini. Leta 1600 bilo je v Londonu še samo kakih 40000, prebivalcev, njih število se je naraslo do 1700. l. na 700.000, do 1800 l. na 900.000 in lotos se jih šteje 4,425.000

Poziv slovenskim pisateljem! Odbor „Matice Slovenske“ se obrača do vseh rodoljubnih pisateljev slovenskih z iskreno prošnjo, da bi čim preje tom boje poslali kaj primernih doneskov za prihodnji „Letopis“.

Kakor letos se bodo sprejemali tudi v prihodnjem letu samo izvorni znanstveni in znanstvenopoučni spisi iz raznovrstnih strok človeškega znanja; vendar je želeli, da bi čestiti gospodje pisatelji svojim razpravam izbrali take predmete, ki ugovajajo potrebam naroda slovenskega, ter zaradi svoje splošno zanimljivosti prijejo večini Matičinih družbenikov.

Rokopisi naj se pošiljajo najpozneje do konca marta 1891. l. predsedništvu „Maticе Slovenske“ v Ljubljani.

Po pravih določena nagrada v „Letopis“ vsprejetim spisom se bode izplačevala, kadar bodo knjiga dotiskana.

V Ljubljani 31. oktobra 1890.

V imenu „Maticе Slovenske“:

Prvomestnik Odbornik:
Josip Marn. Anton Bartel.

Razpis častnih daril. Da bi pospešila razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje „Matica Slovenska“ po določilih Jurčič-Tomšičeve ustanove 300 goldinarjev častnega darila dvoma povestima slovenskima, in to: a) 300 gl. povesti, obsežajoči najmanj 10 tiskovnih pól, in b) 100 gl. povesti obsežajoči najmanj 5 tiskovnih pól.

Snov obema povestima bode zajeta iz zgodovine ali spleh in življenja naroda slovenskega. Obo povesti morati biti pisani takó, da po obliki in vsebini svoji ustrezati umetniškim zakonom pripovedne književnosti ter poleg tega ugoditi literarnim namenom „Maticе Slovenske“.

Pisatelj, kateremu se prisodi častno darilo iz novcev Jurčič-Tomšičeve ustanove, prejme vrhu toga za svojo povest še navadno pisatelj-ko nagrado, katero plačuje „Matica Slovenska“ po § 15. svojega o pravilnega reda po 25—40 gl. za tiskovno pólo.

Rokopisi naj se brez pisateljevega imena pošiljajo odboru „Maticе Slovenske“ do 1. oktobra 1891. l.

Pisateljevo ime naj se pridene rokopisu v zapечатem listu, na katerem je zapisano dotično geslo.

Večkrat se je poudarjalo, da „Matica Slovenska“ podaja svojim članom premalo leposlovnega berila. S tem razpisom hoče Maticin odbor pokazati, da ga je reana briga, po vai svoji moči pospeševati tudi razvoj leposlovne književnosti slovenske ter članom svojim podati v roko lepo zabavno knjigo. Zatorej se pa podpisani odbor tudi nada, da ga bodo pisatelji slovenski podpirali v njegovem trudu ter se častno odavali njegovemu domoljubnemu pozivu.

V Ljubljani 31 oktobra 1890.

Odbor „Maticе Slovenske“.

Štev. 378

op.

Oznanilo.

Naznanja se, da javna dražba zastavil III. četertlela t. j. mesecev julija, avgusta in septembra bo začela v četrtek,

4. DECEMBRA 1890.

in se bode nadaljevala naslednje pondeljke in četrteke.

Ravnateljstvo zastavljavnice
in z njo združene hranilnice.

V Gorici, dne 6 novembra 1890.

Rohseidene Bastkleider fl.
10.50 per Robe und bessere Qualitäten versendet porto- und zollfrei das Fabrik-Depot G. Heaneberg (K. u. K. Hoflieferant), Züh.cir Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto

Posilja blago dobro spravljeno in poštnine proro!

Teodor Slabanja

rebrar v Gorici, ulica Morali št. 17.

prporoča se vlnudno pri visoko častiti duhovščini v napravo cerkvenih posod in orodja najnovjše oblike, kot: monstranc, kelihov itd. itd. po najnižji ceni.

Stare reči popravi, ter jih v ognji pozlati in posrebri. Na blagovoljno vprašanje radovoljno odgovarja.

Posilja blago dobro spravljeno in poštnine proro!

RESEN OPOMIN

vsem, ki še nimajo police.

Polica (pismo, ki dokazuje, da je kdo zavarovan) je potrebno posebno če kdo hoče izposoditi si denar na zavarovano blago, ali pa če kdo hoče s testamentom postaviti kako volilo za svojo družino, (polica velja kakor gotovo denar); ona je potrebna zadalženim posestnikom hiš in zemljišč, ker pri nagli smrti se dedičem izplača zavarovana vsota, tako da morejo amirati, da njihove nepremakljive se proste dolgor; za novo poročene je polica važna, ker ona omogóči, da se poročeni in otroci brezpogojno preakrbijo; tudi služi polica kot kavcija ali pologa, in pri družabnikih v kupčij kot vzajemna varščina; s polico pri zavarovanjih za žiljenje se vselej najbolj varno, varčno in dobro naloži denar, in toraj je polica veče vrednosti, ko so hranilnice.

Kako se najlože in najbolje polica dobi, brezplačno pove ustmeno in pismeno varovaje skrivnost: Viši nadzornik za zavarovanje Klein Dunaj.

I. Ob. Donaustrasse 59 od 3-5 ure.

Brezplačne poizvedbe v vseh zadevah, ki tičejo kredita proti zavarovanju na nepremičnine in brez zastave.

Vozilni listi

AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik društva
„Red Star Linie“ iz Antwerpen-a
naravnost v
New York & Philadelphia
priznan od visoke c. k. avstrij. vlade.
Pojasnila daje:
priznana zastopstvo
Red Star Linie
in Wien, IV, Weyringergasse 17
ali
Josef Strasser
Speditionsbür. für die k. k. Oest. Staatsbahnen in
Innsbruck.

Alojzij Glinbich,

najemnik

novoustanovljene lekarne Brau-
nitzer

v Rabatišču št. 16, hiša Coronini-jeva,

prporoča p. n. občinstvu v mestu in okolici svojo bogato zalogo naslednjega b'agá in zdraviških izdelkov, ki so usi sveži ter naravnost urazani:

Kemični, farmacevtični in drogerijski izdelki, najbolj čislane domače in tuje zdraviške posebnosti.

Naravne mineralne vode iz raznih studencov.

Zaloga raznovratnih pasov za otroke, dečke in odrasle.

Predmeti iz kavčuka, izdelki za kirurško zdravljenje.

Ribje olje, naravno in izvrstno, neprijetnega okusa in kemično čisto.

Najčistejše žveplenokislo apno, c. kr. kmetijske šole v Gorici, za vinarsko rabo.

Homeopatična zdravila.

Zdravila za živino.

PRODAJA PAPIRJA

Tiskarna Pallich

v Gorici — Travnik 6.

Prodajam po najnižji ceni vse, kar je potreba za pisanje in šolsko rabo. Tiskam knjige in drugo. Imam v zalogi tiskovine za občinske vrade, šolske, molitvene knjige, liste ilustrirane in za modo, slovstvena dela vseh strok.

Tiskovine vsake vrste se oskrbujejo točno in najcenejše.

Nadejaje se mnogih naročil se priporočam z odličnim spoštovanjem

Se priporoča dalje svojo največo in najcenejo zalogo vseh šolskih knjig in pisne priprave za mestne in ljudske šole.

J. Pallich.

Anton Koren,

do zdaj voditelj Weidlichove trgovine na Travniku sem odprl

lastno prodajalnico porcelanastega, steklenega in drugega posodja

v Gosposki ulici

po leg gostilno „pri zlatem levu“.

Priporočam se s tem svojim sorojakom v mestu in na deželi za blagohotno podporo z naročiti in obiskovanjem ter zagotavljam točno postržbo, sliker mogoče, po nizkih cenah. Prav tako prevzamen vakeršno delo za vlaganje šip v nova ali le za popravo vlaganje v stara okna, kakor tudi za rezanje pozlačenih in poliranih okvirjev za podobe.

Prvo skladišče. — V Raštelji št. 2/25

JOSIP CULOT

V GORICI.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem dobil na veliko izbiro čevljev, čevljičev, škorenj, velikih čevljev in šlap sè sukna, klobučine in usnja vsake velikosti za otroke male in velike in za odrasle s podplati in brez njih in tudi z ličnim usnjem znotraj in sicer vse to letošnje blago.

Bogata zaloga: celuloidnih zavrtnikov in zapesčnikov za duhovnike, meščane in vojake; podobice, rožnih vencov, svatinj; cigaretnega papirja nove vrste; okvirjev s papirja z vsem, kar je treba, s papirja zlato, sreberno in rudnake barve; lepotičija, dišav; vsake vrste igrač na veliko izbiro za dečke in deklice; raznoličnih kovčegov in popotnih torb za gospe in gospode; vsakovrstnih čevljev, šolnov in šolničkov malih in velikih za možke in ženske; vrhu tega vsakovrstnih galantarji ličnih in navadnih na veliko izbiro.

Velika in Mala Pratika

Slovenske ut J. BLAZNIK-OVI

v Ljubljani.

Prvo skladišče. — V Raštelji št. 2/25

5 do 10 gl. na dan

prisluzi gotovo

brez da mu je treba glavnice na lastni dobiček ali zgubo, kdor prevzame razprodajo postavno dovoljenih lozov in državnih denaravljavnih papirjev. — Ponudbe je pošiljati:

„Lose“ an die Annoncen-Expedition

J. Danneberg, Wien, I., Rumpfgasse 3.